

דברי הכפר

אמר לו הקב"ה ללשון: כל אבריו של אדם
מבחוץ ואתה מבפנים; כל אבריו של אדם
זקופים ואתה מוטל; ולא עוד אלא שהקפתי
לך שתי חומות, אחת של עצם (השיניים)
ואחת של בשר (הפה) - מה יתן לך ומה יוסיף
לך לשון-רמיה (איזו שמירה ניתן להוסיף עוד
ללשון שלא תספר בלשון-הרע ולא תהרוס את
החברה האנושית)?

רבי עשה סעודה לתלמידיו. הביא לפניהם
לשונות רכים ולשונות קשים. התחילו בוררים
את הרכים ומביחים את הקשים. אמר להם:
בני, כך יהי לשונכם דך אלו עם אלו.

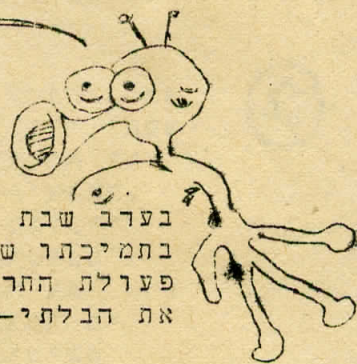

מספר 794

ג' נכסלו תשמ"ג
26 בנובמבר 1982

כפר הנשיא

אבן נאמן

בערב שבת האחרון, ביצע אדי בתמיכתו של אודי (שזו לו פעולת התרבות הראשונה בתפקידו) את הבלתי-אפשרי.

אם הכבשה עוזה בטמטום אדיש: "מה, מה, מה?" ומפיה בודף ריח חציר רקוב - סימן שהיא כבשה ישראלית. אם הכבשה עוזה בקול מתורבת: "בה, בה, בה", וואס, ארפע כמופאאן" ומפיה בודף ריח חציר אלפייבי - הרי ברור שהיא כבשה ייקית.

ללא ויזה ודרכון, ולא בהתאם לחוק, הגיע ארצה "פטופטרה הינמוני". זוהי מחלה התוקפת עצי אבוקדו ויכולה תוך זמן קצר לחסל מטעים שלמים. ועד עתה היא עסקה בחיסול מטעים בכל הארצות המגדלות אבוקדו פרט לישראל, ועתה החליטה שנהיה ככל העמים. ביבתיים במצאאא הפטופטרה באזור הדרה והמגדלים הצפוניים מביעים דאגה עמוקה וחשש להמשך קיום הענף. עד שיוודע פרטים נוספים, מתבקש כל הצבור להמנע מלהיכנס למטעי האבוקדו. בהמשך הזמן בדע באלה אמצעים נוספים צריך לבקוט.

למרות התחזית הקודרת, גמרו באבוקדו בית את סוף קטיף זן האטינגר שהסתכם ב-88 טון. עתה מתחילים לקטוף זן פוארטה בצורה סלקטיבית וכן הדבא חצי המיכל הראשון של אבוקדו לאקונומיה. עוד מוסרים אנשי הענף (במקרה פגשתי בהם) שפרי בוסף יובא לאקונומיה בשבועות הקרובים.

(המשך בעמוד הבא)

באותו ערב היו במשק כמה ארועים חשובים: יומולדת בכתת ארבל, יומולדת בכתת שבולת, יומולדת בבית של שושנה ק. (מזל טוב מקרב לב לכולם), מסיבת-פרידה לציונה וריקודים בפאב. למרות כל אלה היו גם די הרבה אנשים בחדר-האוכל שהשתתפו ב"שניצל בורשט - קולות", על אף הבעיות הטכניות של טייפ ההקלטה וכו'. מעבין מי בשאר בכלל לצפות בטלוויזיה?

ביום שלאחר החלטת האספה בשבוע שעבר שתמכה בהמשך קיום בית-הספר המקומי בקיבוץ, קרה דבר מזעזע: מורה אחת היתה הולה, 2 מורות בסעו ו-2 המטפלות היו ביום עיון. אבו שמחים להודיע כי בית"ס המקומי עדיין עומד על תלו וממשיך לתפקד יפה מבלי להתחשב בתקלה קטנה זו.

400 כבשים מגזע המריצו הגיעו בסוף השבוע שעבר מגרמניה במבצע מדהים. מטוס-ג'מבו-בוינג-מוביל סחורות-צ'רטר הביא את ה-400 במיסה אחת. לאחר הסגר בחיפה, הגיעו 6 משאלות עמוסות לצאן. לכבשים שלום. גם הצוות נראה כרגיל. ימי שניקר בצאן ביום שבת התקשה להבחין בין אלה החדשות לבין הכבשים שכבר וותיקים בעדר. השיטה להבחנה היא שהולכים לכבשה ושואלים אותה כמה זה שנים ועוד שתיים.

(המשך בטור הבא)

2

בעת ישיבה ביום ג' בערב כשירד גשם, בכנסה קרול בילגורי לחפש את בעלה שישב עמבו ואמרה לו: "בוא תעזור לי להעלות אותו. אני לא יכולה לבד. הגלגלים מתחלקים על המדרכה הרטובה." תהיבו מדוע היא מסיעה את ארז ב-10:30 בלילה, עד שהתברר כי המדובר בגרשי שהיה בישיבה בביתה של קרול והיה צריך להסיעו לביתו. החלמה מהירה לך, גרשי, ואנו מקווים שהגעת בשלום הביתה.

בשורות אלה אני בשרדת מהקוראים הנאמנים ומהמדור הפעיל ביותר ב"דברי" זה שנים רבות. פשוט לא יוצא לי ואין לי זמן. בתראה כמובן (אני מקווה) במדורים אחרים לפי החשק.

שבת שלום,

צילה

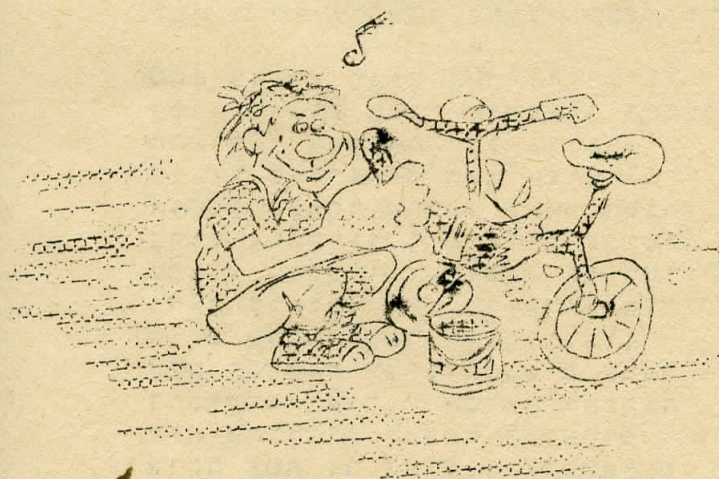
ומגורמים בכירים בעלחה במסר שגמרו להכין את כל השטחים לכתבה לשבה הבאה, גמרו לזרוע 300 דובים חיטה וכן זרעו עבור הצאן כ-250 דובים תלתן. כל הכבוד! לשם איזון עיתונאי הפשתי הגובה מענף החולה, אך לא מצאתי אף אחד בחדר האוכל. עם החולאים הסליחה.

בשבוע שעבר בערכה הרצה ראשונה במחשב המפעל של תכנון מזון ללול עם תזונאי מיוחד לעופות. לפי התכנית בוכל להסוך 115 שקל לסוך שזה בערך 4000 שקל לחודש, ויש עוד בתכנית הרצה נוספת.

כן נודע לי כי ביום א' ביצל מחשבנו הגאון מטביעה. אמיר תיקן איזה ברז בביתן המשרדים וסגר את השיבר. בשבת פתחו את השיבר אך כנראה משהו השאיר בבין ברז לא סגור. התוצאה: ביום א' בבוקר במצאו כל המשרדים מוצפים במים לגובה 20 ס"מ. כשעה טרחו 15 איש עם מגבים ואף הביאו משאבה לעזר. כאמור, למחשב שלום.

במשק הילדים בנה אברי מתבן, ועוד ידו בטויה ל-3 כלובים לעופות. כן נולדו הרבה ארנבונים וחזירי-ים. מומלץ לבוא ולהתרשם.

רובן פורסטור שעבד אצל ג'ים בשבוע שעבר, בחקש ע"י ג'ים באנגלית המטרבלת במבטא אוסטרלי לצבוע את מעמד האופנים שעמד בחוץ בכחול. יצא רובן החוצה, הביט כה וכה וראה אכן - אופנים כחולים. מיד צבע אותם בירוק. איבנו יודעים מה קרה למעמיד האפניים. בכל אופן, לכל המעובדים, האפניים של ברוס הם אלה הירוקים ולא הכחולים.

3

חדר מחול - דיסקוטק

חדר המחול הפך בימים אלה למקום פעילויות רבות. עד כה כל הרוצה היה בכנס ומשתמש במקום בלא תיאום קודם. למען הסדר הטוב, מינתה אותי זו. ביה"ס להיות אחראית למקום. על כן מעתה כל הרוצה להשתמש במקום עליו לפנות אלי.

אי לזאת, רצוני לערוך רשימה מדויקת של כל החברים, הנערים והילדים המקיימים במקום פעילות. אזי אפרסם לוח ובו שעות פעילות קבועות, כך שלא תהיינה התנגשויות. מפתחות קבועים אישיים ניתן לקבל רק לאחר שהחוג הוכיח לפחות כמה חודשי פעילות בפועל.

ודאי שמתם לב - חברים המשתמשים במקום - שערכתי מספר שינויים וכן שכרגע עומד המקום לרשותכם בקי ומסודר. אני מבקשת הפעם בכל החריפות - שכל המשתמש בדיסקוטק ישאירוהו בקי ומסודר. כן באם הזזתם ריהוט - החזירו אותו בסוף הערב למקומו הקבוע (השבוע הגעתי עם קבוצת תלמידים ומצאתי את הריהוט הפוך על הגב, קרטונים מפוזרים בכל מקום והרצפה מלאה בחול וצבע).

על הלוח ליד סדרן התחבורה תהיה מודעה = פעילות בדיסקוטק. כל המשתמש ירשום שעה/יום/ושם. מקווה שבהנהגה השנה מפעילות, בריאות ושמחה... שרי

כתובת של דינה הירש

ל"דברי הכפר":

תודה שפרסמתם את הכתובת של דינה, אבל כתבתם את שם הרחוב הרחוב לא בכון.

כתבתם: HONKONSHASE 31

צריך להיות: HENKENSHE 31

בבקשה לתקן את זה בשבוע הזה.

תודה רבה,

ג' ויס אב

חתונה של אסנת ודרור

הארוטובוס שיוצא לחתונה של אסנת מרקוסון עם דרור במסמר הנגב יוצא ביום ג' 30.11 בין השעות 14:30 ל 14:45 מהרחבה.

לא לה שערבדים, לומדים, משרתים באזור תל-אביב: הארוטובוס יקח אתכם בפיינת כביש גהה-פתח-תקוה בצד הדרומי בשעה 17:15. מזל טוב!

4

למה לא מכונה 35 מ"מ

כידוע קיימת תקלה במערכת הקול של מכונת ההקרה של החברה, ועד כה לא גילו מהו הגורם. בינתיים אנו משתמשים במכונה של חברת הילדים, אבל ברור שבצורך אולי לקנות מכונה חדשה. יחד עם זאת קיימת להז מוטעם החברה לבדוק אפשרות לקנות מכונה 35 מ"מ.

משום כך בדקתי באמת את הנושא יחד עם סוכנויות בתל-אביב והתיעצתי גם עם הגורמים באילת-השחר ובקיבוץ גשר (יש להם מכונות 35 מ"מ).

למעשה קיימות שתי סיבות טובות למען קביעת מכונה 35 מ"מ: קודם כל, היום עושים את כל הסרטים ב-35 מ"מ, ורק בשלב מאוחר יותר, הופכים אותם לסרט 16 מ"מ. ז.א. קיים מבהר סרטים רחב יותר ב-35 מ"מ. דבר שבי, ב-35 מ"מ התמונה הדה וברורה יותר.

אז למה לא נקנה מכונה 35 מ"מ היום? (כאן מדובר במכונה ביידת כמובן, כמו שיש לקיבוץ גשר).

הסיבה העיקרית לא לקנות כרגע מכונה 35 מ"מ היא: מכיוון שלמכונה הביידת דרוש חדר הקרנה מסודר, כמו שיש באולם קולנוע, וזה משבי גורמים: (א) המכונה רעשנית מאוד, ולא בא בחשבון להעמיד אותה באמצע חדר-האוכל. (ב) ביידות המכונה היא יהסית למכונות 35 מ"מ הישנות, אבל היא פי שלושת הגודל של מכונה 16 מ"מ. היא יקרה מאוד ולמעשה זקוקה למקום אכסון משלה. יחד עם זאת, עלינו להתארגן היטב לפני קביעת מכונה כזאת. למשל:

(1) מחלקת העולנוע לא מחזיקה סרטי 35 מ"מ וחייבים לעבוד ישר עם החברות. גם באילת וגם בגשר עושים סיבוב אצל החברות פעמיים בחודש כדי להבטיח קבלת סרטים.

(2) כדי לשמור היטב על מכונה כזאת (כל כריט עולה מאות דולרים) מנשירים רק שניים או מקסימום שלושה אנשים בתפעולה ואחזקתה.

חל הרכבתם

(3) דרוש קרוב לחצי יום הכנה כל שבוע ופרוקט של הסלילים, מכיון שמקבלים את הסרט בששה או אפילו שמונה סלילים קצרים (אורך כל סליל בערך 20 דקות).

(4) השכרת סרט 35 מ"מ עולה היום \$120 ויותר, לעומת \$40 ל-16 מ"מ.

מעשית כרגע אנו מחכים לחלק שאמור להכשיר את המכונה של הקבוץ לשימוש. אם הפעולה הזאת תיכשל, נקנה מיד מכונה 16 מ"מ חדשה. בקשר למכונה 35 מ"מ, כשיהיו לנו התנאים הדרושים לכך, נשקול שוב מכונה כזאת.

ארווין

5

בה אצרת קובצת ?

יחיאל יושב באספה, חצי מאזין, חצי ודון, במבזה עם ותיקי קיבוצו והשתתף באספות אינספור. לאט לאט צלילי המלים השתבשו והתמזגו אלה באלה, והיה תורו גברו...

עייפתי, עייפתי מגודש המלים, מלים למיניהן, מלים למכירה סיטובאית, מדוברות, כתובות, מצוירות, עייפתי מהוויכוחים שאין סוף או פתרון להם, מההומור הקלוש, ההיסטרי במקצת, מהטפות מאת בביאים, שמיבויט המפוקפק חתום אך ורק במד ידס. עייפתי מהאחרים, טוהרי הדת, הפוליטיקה, ההגות ההסטורית, הפילוסופיה המצוקות מדי. עייפתי ממלים גדולות ומעשים קטנים, מהמלים המפוארות שמהוות גלזורה מבריקה למחשבות.

היו ימים שאהבתי את המלים ; היזור הם וחביב טיילנו לבד ביערות על יד העיר, ספר שירים בידינו וקראנו ביחד קטעי שירי אהבה, אהבת אדם, אהבת הטבע, אהבת גבר ואישה, אהבה מתורגמת למלים יפות מתוקות.

אספות עם ברל או טבנקין או בן-גוריון ארבע חמש שעות של מלים אשר הלהיבו, הסבירו, החדירו תודעה של גודל המשימה, ביהוים לעומק של מהות המאבק, תולדות העם, המצב המדיני העולמי, הכל בשפה תרבותית מבוססת על התב"ש, התלמוד, תהילים, מלים יפות שעצם שמיעתן הבאה, ועתה ריק, ריק מכל תוכן המלים הפסיקו לדבר אל הלב, והפכו למטבע שהוקה, דינולואציה מוחלטת.

הגיעה העת לשקט, שקט שתאפשר התרונבות שקטה, מסור תומי, בלי הסבר בלי הוכחות, אולי בלי מסקנות, אולי בלי כל מחשבה, קונטמפלציה ריקה, עיניים שרויות בלי לעפות צורות בלי הפסק, כמו קליידסקוס התרונבותיו מתחלפות לפני שאפשר לתפוש אותן, והתוצאה היא שונה לגמרי מהחלום עצמו..."

לא זכר שביקש רשות הדיבור אך אם יושב הראש כבר קורא לו: "...
"נימינו אנו סכנה גדולה היא לשכוח את כוח הפוליטיקה הכללית והשפעתה על חיינו היומיומיים. חושבני, אם זכרובי אינו מטעה אותי, שברל פעם הצהיר: "..."

מיכאל כהן

(המשך בקול סוטה)

צ'זונני (הצ'זק) 6

מי שבכנס לבנין המשרדים של המפעל ביום ראשון בבוקר, מיד קיבל מגב (סקוריג' י בלעז) ביד והוראות להצטרף לצוות ההצלה ברז, שבשאר פתוח במשך השבת, הציף את כל הבית, ובהלק מן המשרדים עמדו המיט בגובה של 4-6 ס"מ, בר, מי שלא ראה את כל המי ומי יחפים ורטובים, עובדים במרץ להתגבר על בחשולי המים - לא ראה שיתוף-פעולה מימיו.

לפני מספר ימים עשיתי סיבוב בחצר המשק, ובזכחתי לדעת שעבף הבנייה משגשג - ועוד איך! גמר הבית האחרון בפדריקט החדש, תיקון וחידוש מדרכות, הצבת מרפסות (והתקבת גגון אחד) בטיכוני הוותיקים - פעוטון עבק ומבנה גדול ומסתורי ליד כיתת סיני - שלא לדבר על תוספת חדר לזוגות צעירים בודדים. אך ללא ספק, גולת הכותרת הוא מגרש הכדורסל כיאה לקבוצת צמרת (שוב ביצחנו בהפסד של 24 על קב' יראון!). בראה המגרש מקצועי מאוד, צבוע בירוק/אדום סתורי, קווים לבנים בכל המקומות הדרושים, גדר יציבה, שוליים, לוחות וסלים חדשים - פלא הדור! לכו לראות, ממש תאווה לעיניים.

ומה עם השינויים בשטח חדר-האוכל? הוציאו את הטיחים ממול המדרגות בחזית הבניין - והולך ובשלם ריצוף משטח גדול ונקי. הלן הסבירה לי שקודם כל זה בותן מבט אל הנוף - כאשר יושבים בתוך חדר-האוכל - ומטרה מטבית, אפשרויות בקיץ לכיבוד, קבלות-פנים, בבית סוכה, ומה לא!

גם במשרדים יש חידושים. מרכז המשק הבכנס יצא פתיחת קיר משרדו והכורך הקטן שהיה בשימוש על בני פ' ורילי פ' - ועכשיו יש "LEBENSRAUM" וביטיבות אפשר יהיה לבטוח. כתוצאה מכל זה, חלוקת כריטיסי אגד וסידור התחבורה עברו, באופן בסיסי, למועדון. הבטיחו לנו תה וקפה בשבוע הבא!

במהלך אותו סיבוב, בכנסתי לבית התיבוקות והשתעשעתי עם תמיד ודלית, עופרי וקריין, צביה, עבבר ומתן (בחשו של מי כל אלה), דוד חדש בבנין המוכר. שט למדתי, שבשבת תשמ"ג אבו עשויים לשבור את השיא במספר הלידות. כן ירבו!

ברוכים הבאים להורים של שאולה - רות וחיים - שבאו להשתקע אצלנו. שאולה תקבל את פניהם בשבוע הבא, כאשר תחזור מצפת ותחלים בבית. איחולי החלמה גם לגב' צורטון, לאסתר וריטהם ולרג' י כרידלבר.

משה - איה

אחרון, אחרון חביב:

מזל טוב לשלומית, הרי, בוגה, ביצן ולכל משפ' עדר - על הולדת הבת, הנכדה פום (כמו ב"תום לב")

לאסתר ודוד
לרגל התיבוקתם
איחולי בית כפר הנשיא
לכל המשפחה

7

לחמנו ודור עם הצלחה / דור א.***

"היכן בכשלב?" - נמנעתי משפט זה נעמים רבות כל כך.
מאין יאוש תהומי, הרגשתי כשלון צורב וכל זאת על מה ועל שום
מה?.... האפרורים פרחו מן הקן.... הבנים עוזבים!!

יצרתם בית הם, אורה חלים בעל ערכים מוחשיים, חברה, ובמטגרת
הגדולה יותר - בית לאומי לעם שכמעט השמד, ועצמאות מדינית
בתוך ים של ארייבים.

במה בכשלתם?

בא לי לברוח מהמחבק... מהיצירה העבקית שלכם... הבית שיצרתם,
זהו ביתי שלי אך זהו גם "הבית של ההורים"... הבית שלכם.
האין אתם חשים בחסר האונים, במדעקה, בחסר הסיכוי להתקרב
למעשים כשלכם? התמודדות עם בעיות של קיום... היפלא איפוא,
כי רוב הבנים מבטים "לתיות עצמאית" ברחבי העולם - מאין סתימת
חלל שלעולם לא יוכל להסתם.

בכשלתם?!!

זוהי הבדיחה הטראגית ביותר ששמעתי. "הצלחה קצת גדולה מדי"
היה אולי קרוב יותר לאמת. יצרתם עץ גבוה והסרו, הנותן צל
כה רב עד כי מתחתיו אין סיכוי רב לשתיילים רכים לצמוח.
אולי צמחי בית וכמה זבים של צמחיה טבעית ובעיקר פטריות
ושאר טפילים.
הכל כל כך בטוח... כל כך בוח... בירואבה.

כן, אבי יודע, אבי ("אחד-חשמלאי-שעובד-גם-בכתבה-לעת-הצורך")
מתקרב לגיל 40, בשני ואב לארבעה ילדים, וההרגשה קיימת בכל
עזה ואין זה משנה מה אבי או חבר אחר כלשהו רוצים. ושלא
משום כך בוח לי אמנם ב"כל סדטה" דוקא... קל יותר ליצור קשר
עם בנים בעלי אותו הרקע ולו גם 15 שנה צעירים יותר, מאשר
עם חבר קרוב בגיל אך המזוהה אצלי עם "דור ההורים".

(ההיבטים שפיתחתי לעצמי על הקיבוץ הזה במשך השנים חובקים
אותי אט אט)
(המשך בעמוד הבא)

בדליק בר לזכרה של גב' תמר פוטש
י"ב כסלו

להתמודד עם הצלחה (המשך)

8

כיצד תסבירו את כל אותם בבים הנמצאים כאן כבר שנים... הנמצאים כאן בכל, פרט לגופם... גופם הנמצא בארה"ב, בקבוצה, באוטוסטיליה? כל אותם בבים הצצים כאן מדי פעם ואפילו ליום אחד, ומתקבלים כאן כמובן מאליו? הרי זה באמת מובן מאליו!!

בכשלתם!!

אולי מוטב היה לו בכשלתם, או אז היה עם מה להתמודד. להתמודד עם הצלחה!!? האם ביסיתם זאת!!? איזו אירוניה: - הצלחה שלכם הורגת אותי!

אישית, לא עזבתי פיזית את המקום... ההתרחקות שלי היא אחרת... בפנים... וזה כואב... הקפאון שבלב... חסר התקשורת... שורשים המבסיס לחדור מבעד לבטון מוצק.

נ.ב. אני מקווה רק שאאזור מספיק אומץ להגיע לתא האלון לפני שאתחרט.

המובן המלא של בינונו לבין עצמנו

לאור ההתנסות האישית שלי השבוע בחוג מודעות עצמית, ולאור מספרי הערות עוקצניות כלפי החוג:

אני מרגיש שברצוני לשתף את החברים בחוויה כה יפה שעמדה לרשותי. החוג הן בבעיות ההזדקנות והרגשת החבר כלפי הזיקבה.

חברי החוג יצגו את מרבית הגילים, אך כאן במעגל הגיל לא שיחק את משחק ההיארכיה החברתית, והרגשות ודעות דיברו בלבד: חוויה יוצאת מן הכלל של הכרה והבנה אחד את השני.

זהו חלון שמבעדו ניתן היה לחוש, לדעת ולהבין את החבר שלא התישב לצידך בארוחת הבוקר כבר 3 שנים ואת דו השיח האחרון ביהלל אתו בסידור התחבורה, בסיון של הרגשות או מחשבות היפות לכל אחד.

לעזרי מסיבות טכניות לא אוכל להשתתף ביתר החוגים, וההפסד הוא כולו שלי. ולבסוף אני רוצה להודות לכל חברי החוג ומארגני החוג על החוויה היפה שנפלה בחלקי.

שבת שלום,

יביב ב-י

אתרי הכלכלה

צלצול אחרון. 1:30. כסאות על השולחנות, ספרים סגורים, דו"ח הבוכחות בתא המיועד לו שממנו ילך למחשב, ביירות אחרונים מורמים מן הרצפה וערמת המחברות המכרות לבדיקה ולתקון בתיק. כולם מתחילים לבצע לכיוון האוטובוסים, ואנחנו, המורים... לא.

היום ביקור הורים. זה היום אשר כולנו מצפים ומחכים לו בחפץ לב - היום בו נוכל לשוחח ישירות עם אמא של משה' לה הקטן, דו"ח לה הלא מוצלחת ועוד כמה קליינטים מן סירת הפרוזדורים ה"זקוקים לעזרה". אז מבצפים שלום לאוטובוסים, אוכלים מהר-מהר בחדר האוכל הקטן של בית הספר וממהרים להתחיל עוד יום עבודה מעל יום העבודה שבמרב, בחיוכים ובמחמאות (לפעמים).

לפני שאבי מתחילה, אבי מוזגת לי כוס קפה, לוקחת את המחברות לבדיקה והרקמה שלי, ומתישבת בחדר הכיתה ביחד עם חבריי הטובים, המורים לאבגלית.

בקושי התישבתי, ויש כבר תור הורים, כולם מצויידיים עם עפרונות ורשימות בידם, ומבטים מודאגים על פניהם כאשר הם מנסים לפענח מה כתבו ילדיהם - "איזה מורה באיזה חדר?" זאת היא הטאלה שבראשם. "האם אגמור היום או כמו דמות של קפקא, אמשיך לחפש בין פרוזדור לפרוזדור, דלת ודלת, עד אין סוף?" אני מחליטה לא לספר להם על האיש הזקן-זקן בעל הזקן הלבן והארור שהתחיל לחפש מורים לפני 30 שנה ועד היום הזה, הוא משוטט במסדרונות בית החינוך, עפרון ביד אחת, רשימה ביד שנייה ומבט מטורף בעיניו. במסך הבוקר, עד 1:30, הוא בח, אך ברגע שהצלצול האחרון בגמר, הוא מתחיל את צודיו במסדרונות, דמעות בעיניו ו תפילה בלב - "שרק אגמור לדבר עם כל המורים היום, שרק אגמור".

והבה הם באים, רזים, שמנים, שחורים, לבנים, 'בטוחים', מפקפקים. כולט מחכים לשמוע - מה? הבן/הבת עשה/לא עשה מאמץ. הבן/הבת מסוגל/לא מסוגל לעשות יותר (מי, למען השם! יכול לדעת דבר כזה חוץ מפסיכולוג מנוסה?) הבן/הבת שלך פעיל/לא פעיל (ז.א. הוא כל כך מלא מרץ שאין לו ראש ללמוד אבגלית. יש דברים יותר חשובים, כמו ועדה X או ועדה Y, תורבות שטיפת כוסות, בקירן, ספרים - כן, פעיל מאוד!

(המשך בעמוד הבא)

10

גם מגיעה אמא צעירה מאוד שמספרת לי שהיא אמא של בת מסוריימת ב"ב, ואבי חושבת לעצמי - "אך היא רק גמדה י"ב לפני שבתיים בעצמה." והיא מקשיבה ואבי מספרת על עבודתה של בתה וכל הזמן אבי חושבת.... "מוזר, מוזר".

ומגיע דוג הדורים שאיזן להם מוטג איך קוראים למחנך הבן, וכאשר
אבי שואלת באיזר כיתה הבן, כי יש לי כמה תלמידים עם אותו השם,
האם עזבה "כתה ז" ו"האב עזבה "כתה ט" ו"בסוף מתברר שהילד
בכתה ח" אבי עוד מחכה להורה שיגיע ויגלה שהוא אינו בבית
ספר הר נגיא.

והיום ממשיך ושעה שש מתקרבת ובאה, ואבי כל כך עייפה שאבי מרגישה שאבי מדברת שטויות במיץ עגבניות, והחורים כל כך עייפים ומבולבלים שהם רושמים שמות כדורגלנים במקום הערות על ילדים. וסוף סוף, יש הרגשה שגמרבו. מתחילים לבוע למגרש החביה בחושך מצריים, ואבי עולה על האוטובוס ובזכרת שלא בדקתי אף מחברת אחת ולא רקמתי אף תפר אחד. רק דיברתי ודיברתי והזמן שס.

ועכשיו אנחנו בדרך הביתה וסוף הכול בהבית. תמיד מעבין לראות את העץ שממנו התפתח צלל.

7375

קצת "תרבות"

את דאתה, החברים הפשוטים 8 יעבי, וגם לאלה שאינם כה פשוטים - ובקיצור כולם:

אם חשבת לסדרג או לדקום או לדבר על הנכדים (חח-חח), אם
חשבת להתחרמן על החברה (שלך, כמוכז),
אם חשבת "להתלבש" על האולפניסטית המבטיחה (תוֹרֵי משמע),
או אם אפילו התכורבת להזמין מספר מצומצם של חברים לכוֹסִית,
כדי להתגבר ביחד על הבקבוק.

חכמה, עצור, את כל אלה תוכל לעשות אחרי ה-

קברט

בלייל שבת באורירת הקברט החמה והאינטימית: מרטיקה, הרפעות, ריקודים ובסה"כ כפ. בנאנ!

פיעט לב"ן עזרא

מערכת הבחירות החלה

למרות שרציתי לראות את הסרט "נעה בת 17" ביום א' האחרון, בשארתי בבית, בגלל כל מיני סיבות, וצפיתי במבט שבי "להיות עם", תוכנית תעודתית בשלשה חלקים העוסקת בפער החברתי. החלק הראשון בקרא בטעות "כלבו יחד" ואם שבי החלקים שיוקדשו בשבי ימל א' הקרובים יציגו את אותו התבשיל שהוגש בחלק הראשון, נצא מזה ב"צרב" של שבאה בין-עדית מהודשת.

הסימנים קיימים כבר בשטח: כמשקל בגד למטקנות ועדת החקירה המבררת מה שארע במחנות הפליטים סברה וטתילה - תהיינה אלו מה שתהיינה - מכביס ה"לכוד" מסע תעמולה משוכלל להלוך גבוה. איבני יודע מתי צולם הסרט התעודי "להיות עם", אבל ההחלטה להקדין אותו עכשיו בד בבד עם מסע ההשמצה שמתנהל בגד המערך (הראיונות עם עורך ה"ניו יורק טיימס" מקס פרנקל, שבהם אמרו כביכול אישי המערך שהם רוצים בקצוץ סיוע אמריקאי כדי להפיל את ממשלת בגין) אינה בראית לי כמקריית.

יש כל הסיכויים שבתום חקירת טרגדית הטבח במחנות הפליטים ייאלץ מבחם בגין לפנות אל העם בבחינות חדשות. התעמולנים הפקחים שמיעצים ל"לכוד" הבינו שאם תוצאות החקירה תצבענה על הזנחה או שאיכות או לא איכפתיות אפילו לא כדאי יהיה לבסות להגן עליהם בטענה "היו דברים מעולם - בתקופת שלטון בן-גוריון...". אלא שיש לפנות אל העם בקריאה "בו, מילא, שגיבו שגיאה קטנה, אבל לעומת אלה, המערכות, הקבוצות, האשכנזים, שמוכנים לבגד במדינה ולבסות להמיט שואה כלכלית על מדינת ישראל בגלל תאוות שלטון, אבחנו טלית שכלה תכלת".

הסרט הבליט לא את בעיות היסוד של הפער העדתי אלא את השבאה שרוחשים חלק (אולי כלם, מי יודע) מתושבי עיירות הפיתוח לשכניהם הקיבוצניקים. איבני יודע איך קמה שבאה זו או מי הזין אותה בחצאי עובדות ושקרים, אבל היא יותר מדי מזכירה לי את האבטי-שמיות השונאת יהודים עשירים, כעניים, קפיטליסטים כקומוניסטים, חילוניים כדתיים בלי כל הגיון - מפני שהם יהודים.

אם חברי-ידידי שהביעו לפני כמה שבועות את עמדתם האבטי-יורבית ב"כל סוטה" חושבים שמה שראיתי באקרון הטלוויזיה הוא פרי דמיון חולבי יקומר וילמדובי.

מה שחסר לעם זה הוא חוש הומור

אמר לי חבר ותיק שהוא קורא עלונים ממשקים אחרים ומשווה אותם עם שלבו ומגיע למסקנה שבתוך דפי "דברי הכפר" מתבטא חוש הומור שהוא בעצם מתורגם מאנגלית. כוון שלא הזכיר מאיזו כתבות או כותבים הוא מסיק מסקנה זו, לא ידעתי על מה ללמד סביגוריה ושכחתי לשאול אותו מה יחסו להומור המופיע בעלון הצעירים "כל סוטה".

(המשך בעמוד הבא)

12

כאן ברצוני להדגיש שמה שחסר לעם הזה היום הוא חוש הומור בריא ודווקא באותם הרגעים כשקשה ועצוב לבד. ואיתי לפני כמה שבועות סרט אוסטרלי "גליפולי" העוסק באחת הפרשיות הטראגיות, האומללות המסעירות והשלומיאליות (מבחינת הבצוע) של מלחמת העולם הראשונה. הסרט, אף על פי שהוא עוסק במלחמה שהיתה אכזרית ואידיאלית הרבה יותר ממלחמת העולם השנייה, מתייחס בהומור כמעט עד לרגע הסיום של הסרט כשגדוד שלם של אוסטרלים צעירים מהוסל כמעט עד לאדם האחרון בנסיון בראש ובלתי מתוכנן, מצד המטה הבריטי, לכבוש עמדת מפתח טורקית. ההומור בסרט אינו "הומור שחור" אלא אותו חוש בריא של אנשים במצוקה וסכנה שזכור לי מהפצצת האויריה הגרמנית על עיר מולדתי במלחמת העולם השנייה, כששכן אחד אמר לי ולאבי: "הגרמנים האלה קבוצה של ממזרים רעשניים לא כן?" וזה בקול שלו כשסביב בכלו כצוות תבעירה, תותחי צ"מ הרעישו ושמי הלילה היו פסיפס של אילומות זרקאורים.

פתרון למצוקת המועדון

הודות לתושית החברים העוסקים בסדור תחבורה וחלוקת כרטיסי אג"ד החל להסתמן השבוע פתרון לבידודתו והזנחתו של מועדון החברים. ביום א' וקיומו אחראים אלה תאים בפרדים בעזרת המחיצות שצוידו ע"י מרקי. התורים של מחפשי טרמפ וצורכי אג"ד שינו במקצת את הנוף המשעמם של המועדון. כל הכבוד ליוזמים.

צריכים להמשיך ולהרחיב את הנסיון: בוסוף עוד תאים כאלה - אפשר להזמין מחיצות לא רק אצל מרקי אלא מדודו, לילה, שרי דב, הנרי בן-יהודה - ולאכסן בתוכם ספריות, קוסמטיקאיות, מגיד-עיתונות, פסיכיאטר (אבסטבט אבאליזה), עורך דין, יועץ משפחתי, מדור לאבד ובמצא, ואסילו תחביבים, כגון בולים, החלפת סרטים פורנוגרפיים וכו'. המועדון ייחפן למקום שוקק חיים. שוב יהיה כפר הנשיא חלוץ המעשה בתנועה הקיבוצית: הבאנו לתנועה הקבוצית את ההגשה העצמית, עתה בביאלילהם את המועדון הרב-תכליתי בוסח שוק הכשפשים.

במל בן-גוריון - יום שני בערב

אין במל-תעופה בעולם כמו בן-גוריון. בתקופה של שפל תיירות המקום הומה בני אדם מכל הסוגים. ארבע או חמש טיסות הגיעו בבת אחת ונחוץ ממתין לבאים קהל יותר גדול מאשר הפגיון בעד ועדת חקירה בכיכר מלכי ישראל. יש רק פתח יציאה אחד, לכן כלם מצטופפים שם, ומי שמנסה לדחף עגלה עמוסה חייב להתנהג כמו בולדוזר. הגיעה תגבורת לצבא החסידים. יהודי אשכנזי הסביר לחובש כיפה תימני באידיש שהם החסידים באים לחתונה. בעיתון היה כתוב שבא לבקור איזה אדמו"ר אחד, אבל לי בראה שאלה היו אנשי מלואים שבאו לתגבר את המחנות היריבים של חסידי גור וחסידי שאנז (?).

אנשים מתחבקים ובוזכים וצוחקים כאילו לא בפגשו עשרים שנה. באנגליה מסתפקים בלחיצת יד ומלמול "בעים מאוד"; בצרפת הנשיקות הן בשיקות אויר שמפספסות את הלחיים בהמישה סבטימטרים (חבל על האפור), גיפן קדים קידה או אם אי אפשר להתגבר על ההתרגשות מתאבדים ב"הרה-קירה". אצלנו צועקים ומתנשקים ומקללים, ומזיעים, ומתחבקים - תענוג. יש לקוות שנראה משהו כזה בהמשך התוכנית "להיות עם". מעצין כמה מרגלים מגיעים למדינת ישראל. זהיתי לפחות שלשה או ארבעה: שניים היו מחופשים כנכים כרוניים בעגלת נכים שנדחפו ע"י בריונים שומרי הראש; אחד היה מחופש כאדמו"ר ועוד אחד הסתתר בתוך ארגז הקוצטרה-בס שהיה ברשות מי שדמה למתאגרף מקצועי.

בינינו לבין עצמנו (המשך ההמשך)

חשבתי שזהיתי עוד אחד שבשא רקטת טגיס אבל הסתבר שזה היה בני פורסט שחזר עשר דקות לפני אלן איסטון שהיה לבוש כבעל אחוזה שמגיע לחפשת צייד. ערב של בידור לא בורמאלי.

ממצאי תא העלון

מצאנו בתא "דברי" פתקה המודיעה לדבי פרידלנדר שעלינו לשטף כלים ביום ו' הקרוב בנעה 6:30 בערב. יש מספר הסברים: או שדבי רוצה לתרום משהו לעלון; או שהאחראי לתורבות מקווה שדרך העלון הפתקה תגיע למודעות דבי; או שדבי רוצה להתפרסם בעתוונות הפוטולריות. אבחנו מקווים שכולם יוצאים בשכרים.

שמועה

השמועה אומרת שצילה תפסיק לכתב את "מה בשמע". אם יש אמת בשמועה אבחנו מצטעדים. כתבותיה של צילה היו מעבינות ומצחיקות.

מקומות פנויים: המערכת מחפשת מתנדבים לכל מיני תפקידים.

אריק

תודה רבה!

אומרים שהחיים מתחילים בגיל 40, ואבי מאוד הייתי רוצה להודות לכלם שאת שבת ה-40 שלי התחלתי בשמחה. תודה רבה לכלם למתנות, לברכות, לעוגות שאפו וכמובן למסיבה הבהדרת שאירגנתם לי. היה בהדר לחוג אתכם. באהבה, קרול. ז.ב. לכל אלה שמתקרבים לגיל 40, אל תפחדו, זה בהדר... עד 120.

<u>ימי</u>		<u>הולדת</u>	
ימי	בשואין	ימי	רמה שיין
1/12	פיליס ודב קולט	28/11	יורם בן-חיים
		1/12	מעין פלמה
		4/12	אברי גליק

14
לבטע ולכלל החברים שלום!

הופתעתי ושמחתי מאוד לקבל מכם מתנה ליום ההולדת שלי. אבאבזו
הבנים לא תמיד עושים את מירב המאמצים לזמור על קשר עם הקיבוץ,
ואתם לעומת זאת דואגים שוב ושוב לתת לבז את הרגשת הבית, החל
מהדברים הגדולים ועד היחס האישי החם וקבלת הפנים שאבז זוכים
לה כאשר אבז באים לבקר.

כפר הנשיא הוא בשבילי בית במלוא מובן המילה, ואבז מרגיש
שהקשר שלי הוא מעבר למיקום גיאוגרפי או מצב תקבוצי. זז
הרגשה של חלק ממשפחה גדולה שהקשר אליו הוא בטוח בכל מקום
ומצב. וזה בניגוד להרבה חברים שלי עוזבי קיבוץ, שלהם יש
במקרה הטוב יחס אדיש לקיבוץ, שהוא מעין אפיזודה חולפת
בחייהם, וכלה באלה שמלאי מדירות וטינה לקיבוץ.

אבז יודע שהיחס בין הקיבוץ לבניו העוזבים הוא כפוי טובה
לעיתים קרובות, אבל רציתי שתדעו כמה הוא יקר וחשוב לי ועד
כמה מחונות כמו מתנה זז תורמות להרגשה הטובה.

תודה - חושב עליכם,

עודד

הבעת תודה

להרבה הרבה אנשים לא הודיבר באופן אישי, כיוון שלמשל איבז
יודעים מי אפה את העוגות הנהדרות שהוגשו במועדון, או מי
בדילק סידר את חדר האוכל לפני ההופעות, מי הסיע את הרב למשק
ומי בחזרה, מי טאטא את המשטח שמותחת לחדר האוכל ובזכות מי
היו עמודי החופה ירוקים כל כך.

מה שבטוח שמכל אלה יצא יופי! של ערב, ושלא יקום מי שחושב
אחרת. ובכן, תודה, תודה לכל אחד מכם!

אודי, דבה, יעל, הבז

המקלט מודיע:

יותר לא מוכר בהקפה ולא רושם יותר

ומוסיף שעדיין מחכה לדלי הקרח Ice bucket

ולמי שיש שיתן למיכיל מ. תודה.

דו"ח מלישיבת ועדת כח-אדם - 18/11/82

נוכחים: ג'קי ע', ברוס ו', יוס' כ', מיכאל ד', רות ג', אירית ב"ח, לאה כ'
נעדרים: אפרים מ', לס ג'.
מוזמנים: אביבה ג', שמעון פ', שילה ב"ל.

(1) דוט שינגזיכט: אושר שדוט תעבוד פעם בשבוע בתנועה (כרשת החינוך האזורית), בתנאי שיום עבודתה יהיה נוח להחלפתה ע"י הסדרן.

(2) מטבח : א) אושר שמוירה תתחיל לעבוד/ברגע שהיא עוברת לחמש שעות עבודה. במטבח

ב) מוטל על מרכז המשק לדאוג לשני חברים נוספים למטבח.

(3) רג'י פרלסון : מאמצע דצמבר תהיה רג'י לרשות הסידור לחמישה ימים בשבוע. יום בשבוע היא תעסוק בחוג לקשישים.

(4) רות נאי : אושר שרות תעבוד יום בשבוע בתל-חי.

(5) נעם שין : נעם יכנס למפעל, בחדר שרטוט.

(6) ירון סינה : אושר שידון יתחיל עבודתו כנגריה.

רשם : ג'קי ע'

דו"ח ישיבת המזכירות - 21/11/82

נוכחים:	אילית ב"ח	שוש ס'
	מופתי ל'	אורי ש'
	מיכאל ד'	
	ג'ור ר'	

- (1) הצעתו של מיכאל כ' בקשר לותק והקציב אישי (פורסם ב"דברי הכפר" בספטמבר 1982)
(בהשתתפות מיכאל)
התקיימו שני דיונים במזכירות, והוחלט להביא את העניין לדיון באסיפה.
- (2) רכישת כינור לשימוש של אדם מדר
המזכירות רואה את הבקשה בחיוב.
הבקשה תכלל במסגרת תוכנית השקעות, ותבוא לאישור סופי באסיפה במסגרת דיון על תוכנית ההשקעות.
- (3) אומנות לקיבוץ צעיר
המזכירות רואה זאת בחיוב ותמצא דרך להתחיל לטפל בנושא.
- (4) הקפאת מועמדות
כגלל סיבות אישיות, המזכירות ענתה לפנייתה של דבי לנדין להקפיא את מועמדותה לתקופה של כששה חודשים.

Parents
Parents
PARENTS
Parents
Parents
Parents

26.11.82

V.I.P.'s arrive from abroad!!! 400 pedigree merino sheep arrived last week from Germany on a special Jumbo Boeing Charter Flight. After a short quarantine in Haifa, they continued their journey to Kfar Hanassi in six lorries, arriving without mishap. If you visit the sheppens, you may have difficulties distinguishing between the local product and the imported sheep, so here's a clue... go up to any sheep at random and ask it "What's two plus two!" If it answers "Mah, mah, mah???" and lets out a smell of rotten hay, you can be sure it is Israeli and only speaks Ivrit. On the other hand, if it says "Bah, bah, wass?" and the fragrance of alpine hay wafts across your face, you can be sure it is an aristocratic yekkeh sheep.

From the avocados, the news is not so jolly...a disease which has been rampant abroad, and is practically fatal to the entire avocado crop in a given region, has managed to make its way to Israel. Our boys are plunged in gloom, but we hope not doom, yet...so far the disease has reached Hadera, but the Galil is still free of it. In order to give our plantations every chance of survival, everyone is asked NOT TO VISIT THE AVOCADOES until further notice.

For all that, we have managed to pick 88 ton of Ettinger Avocados so far, and are now starting on the Fuerta. Plenty have been brought home for people to eat, and we hope to continue to do so

Everything has been prepared for next year's cotton crop, 300 dunam of wheat has been planted, also 250 dunam of clover for the sheep.

COMPUTER NEWS: Last week we installed a feed program, designed for cows, which we are using for chickens and sheep. The program works out the best possible price for the feed mix, taking into account the foodstuffs we have in stock, their prices, the value of their various nutrients, and the nutrient values needed for any given group of animals....and that's only the beginning of what it does. So far Johnnie Tenne and Johnnie Harmetz are having a lot of fun and we have already saved an estimated four thousand shekel this month on the feed, by reading the computer reports and tuning it to the best possible results.

This clever computer was saved from drowning on Sunday - apparently Amir turned off the main over the weekend to do a repair in the mifal and somebody else turned on a tap and forgot to turn it off - the result being that all the offices were flooded under several centimetres of water, well over the level of the computer cables; after "seven maids with seven mops worked for half a year..." we managed to get the situation back to normal.

In the children's farm, Avri has built a barn, and is working on three more poultry cages. There are lots of new rabbits and quinea pigs, so it's well worth a visit.

The basketball pitch has blossomed into colour - green and red with white lines - as befits a team as yet unbeaten this season.

All our patients are home again, at least for the weekend, and are resting meanwhile in the sick bay. Hope they'll be home for good very soon.

Tonite's the nite.....COME TO THE CABARET.....all sorts of
entertainment in the chadar ochel....see you there.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Mazal Tov to Shlomit & Harry, Betty & Yitzzhak, Noga and Nitsan
- and welcome to the new sister, Tom.

.....

Mazal Tov to Osnat and Dror, Beth and Marky, Palu, Sarah and Sasson!!!!

The wedding will take place in Dror's kibbutz, Mishmar Hanegv on Tuesday evening - on Friday we will welcome them in Kfar Hanassi in our own inimitable style. (December 3rd)